SUBMITTED BY
Irmgard

ON
09.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Tevī ir jādeg

Lai sludinātu Evaņģēliju, pašam ir jādeg

„Austarojums ir tad, kad kāds deg no iekšienes un to var sajust arī ārēji.“

(Gerhards Šēne)

Sevī tev jāiededz tas, ko vēlies iedegties citiem

(Citāts no Augustīna, 354–430 m.ē.)

Kā var apmierināt pasaules ilgas un vajadzības, ja sev līdzi nenesam „līdzekli”, kas novērš problēmu pie tās saknes? Jēzus mīlestība, spēks un visvarenība, kas caur Svēto Garu deg mūsos kā uguns, – tā ir atbilde uz pasaules ilgas un vajadzībām. Šo uguni var iegūt ikviens, kurš to vēlas. Tā var izplatīties uz ikvienu, kurš šo uguni vēlas. Bet kā mēs varam nodot tālāk šo uguni, ja paši nedegam? Bet kā var apmierināt pasaules ilgas, ja mēs tai nenesam šo uguni?

Ikviens atceras brīdi, kad Jēzus viņu aizdedzināja. Daži gandrīz nespēja to paturēt tikai sevī un vēlējās nodot šo uguni tālāk. Citi, iespējams, vienkārši staroja tik spilgti, ka cilvēki ievēroja šo uguni, kas tik acīmredzami dega.

Tas ir brīnums katru reizi, kad cilvēki savā dzīvē piedzīvo Dieva mīlestību un spēku un sāk degt paši.

Dedzināties pašam

„Starošana ir tad, kad kāds deg iekšēji un tu to jūti ārēji.”

(Gerhards Šēne)

Ugunij ir trīs īpašības:

Uguns dod gaismu. Gaismas klātbūtne atbaida dažus dzīvniekus, bet citus tā gandrīz vai piesaista. Attiecinot to uz cilvēkiem: tie, kam patīk dzīvot slēptībā, nevēlas, lai viņu dzīvē ienāktu gaisma. Citi pēc tās ilgojas.

Uguns dod siltumu. Siltums ir vitāli svarīgs cilvēkiem. Siltums simbolizē arī drošību – ar siltu segas pārklāju pie kamīna tu jūties kā mājās.

Uguns sadedzina visu, kas ir degtspējīgs, un attīra metālu. Tādējādi Bībele mums sniedz skaistu tēlu par dziedināšanas procesu. Sudrabkalējs zina, vai sudrabs ir tīrs, kad viņš redz savu atspulgu sudrabā.

Garīgie ugunsgrēki

„Kāda vecāka sieviete Amerikas Savienotajās Valstīs uzticīgi lūdza par jauno, enerģisko Džordžu. Viņas lūgšana bija, lai šis jauneklis ne tikai pievērstos ticībai, bet kļūtu arī par misionāru. Viņa sāka lūgties par viņu, kad viņš vēl mācījās vidusskolā. Daudzus gadus viņa lūdza, taču nekas nenotika. Džordžs uzauga ģimenē, kurā personīga Dieva pazīšana nebija aktuāla tēma. Kādu dienu Džordžs pa pastu saņēma Jāņa evaņģēliju. Tad 1955. gada martā Bilijs Grehems rīkoja evaņģelizācijas pasākumu „Madison Square Garden“. Pirmo reizi Džordžs dzirdēja skaidru vēstījumu par mīlestību. Šajā pasākumā Džordžs izvēlējās pestīšanu, ko viņam deva Jēzus Kristus, un nodeva savu dzīvi krustam. Daži cilvēki šaubās, vai šādiem lēmumiem patiešām var būt ilgstoša ietekme. Džordžs Ververs uz šīm šaubām atbildētu šādi: „Es jums saku – tas, kas ar mani notika tajā vakarā pirms daudziem gadiem, bija realitāte manā sirdī un kopš tā vakara ir bijis daļa no manas ikdienas visā manā dzīvē.” Šīs vecās dāmas uzticīgā lūgšana tika uzklausīta, un no šīs lūgšanas radās pasaules mēroga misijas organizācija OM (Operation Mobilization). Tūkstošiem cilvēku ar šīs organizācijas palīdzību darbojas misijas laukā, nesot Jēzus mīlestību pasaulē. Uzticīga lūgšanu cīnītāja, kas lūdza ticībā, līdz Dievs atbildēja uz viņas lūgumu – garīgā ugunsgrēka izraisītāja!”

Emausa – Jēzus atkal aizdedzina uguni

Bībeles pētījums par Lūkas 24:13 un turpmākajiem pantiem.

I daļa

Kur ir tie jautājuma zīmes, kas atņem tev ticības svaigumu?

... sirds ir kļuvusi gausa (25. p.)
Cik bieži mēs nonākam situācijā, kad nespējam saprast notiekošo savā dzīvē. Mēs jautājam: „Kāpēc?” un „Kāpēc?” kaut kas bija jānotiek. Šādās dzīves situācijās pastāv liels risks, ka mūsu sirdis kļūs gausas. Emausas mācekļiem bija daudz jautājumu, viņi nespēja saprast, kas notiek, un nolaida galvas.

Vai tas, ko tu zini par Jēzu, spēj piepildīt tavu ikdienas dzīvi ar prieku?

... prieka vietā valda skumjas (17. p.)
Pat visvienkāršākie pestīšanas fakti (kaps ir tukšs – VIŅŠ IR DZĪVS!! 22. p.) vairs neizraisa mācekļu prieku. Arī mēs teorētiski zinām visu to, ko Jēzus darīja mūsu labā, un to, kas mēs esam caur VIŅU. Bet vai tas ir kaut kas vairāk nekā tikai teorētiskas zināšanas?

Kas piesaista tavu skatienu tā, ka tu nespēj saskatīt Jēzu?

... tuvais, klātesošais Kungs vairs netiek pamanīts un atpazīts.
Lai gan Jēzus iet blakus viņiem, viņi Viņu neatpazīst. Viņu acis it kā ir aizklātas (16. p.). Arī mēs bieži redzam visdažādākās lietas: savas problēmas ar dažādiem cilvēkiem un ar sevi pašu, bet Jēzu, kurš iet blakus mums un vienmēr ir kopā ar mums, mēs neredzam. Mēs esam pievērsuši uzmanību savām raizēm.

Vai arī mēs sērojam par pagātnes ticības pieredzēm, jo šodien vairs neko neizjūtam kopā ar Jēzu?

... viņi ar ilgu skatienu atskatās uz pagātni un dzīvo pagātnē (18.–19. v.).
Mācekļiem viņu ticības spilgtākie mirkļi ir tikai pagātnē. Tieši tad viņi piedzīvoja Jēzu. Tagad viņi rakņājas pagātnē: jā, toreiz tas bija spēcīgi – bet šodien?

Kādas apsolījumi tev ir zināmi? Kā tas parāda, ka tu tiem tici un tev ir neapšaubāma pārliecība par tiem?

... ticība ir vāja.
Bībeles apsolījumi un apliecinājumi (25. panta pravietojumi) vairs neietekmē ikdienas dzīvi. To spēks man joprojām ir nepieejams. Es zinu daudzas lietas ar prātu, bet vairs nespēju tās ielikt savā sirdī. Bībeles apsolījumi zaudē savu spožumu. Lai gan es tos zinu, tie man nedod motivāciju un spēku dzīvei.

Cik viegli man ir pakļauties Dieva gribai, it īpaši tad, kad es patiešām gribēju ko citu?

... dziļi mūsos slēpjas vilšanās, jo viss izvērtās citādi, nekā bijām cerējuši. „Mēs ceram, ka tieši Viņš ir tas, kas atbrīvos Izraēlu“ (21. p.). Mācekļi bija vīlušies Jēzū. Kāpēc Viņš nerīkojās tā, kā mēs domājām un vēlējāmies? Viņš ir vienkārši visvarens Kungs, kurš nekļūdās. Cik ātri tas notiek arī ar mums – mēs padarām Jēzu par mūsu vēlmju izpildītāju.

||

2. daļa

Kas tevi atturēja?

Vispārējie neapmierinātības cēloņi:

„Ja tu nevari aizdedzināt citus, tu pats joprojām dzīvo grēkos.”

(Klaus Bockmühl)

- Kad **(atkārtots) grēks** mūs nomoka un nepārtraukti attālina no Dieva.
- Kad mēs nespējam **piedot citiem** (būdami iekšēji saistīti),
- Kad mēs esam tik aizņemti **,**darot **lietas Dieva svētuma vārdā, ka**vairs neatrodam laiku atjaunot spēkus Dievā. Mēs esam aizmirsuši, kā ir atpūsties Dieva klēpī. Pārāk bieži mēs aizmirstam, ka arī mums var sniegt garīgo aprūpi.
- Kad mēs kādā brīdī **apstājamies** – netiekam nekur tālāk, jo, piemēram, mūs kavē lepnums
- Kad mēs **dodam priekšroku palīdzēt citiem,** nevis rūpēties par savu garīgo izaugsmi, ļaujot citiem palīdzēt mums
- Kad **mūs nomoka šaubas** un mēs neveltam laiku, lai tās risinātu un pārvarētu

Frustrācija evaņģelizācijā

Iespējams, ka, domājot par tēmu „evangelizācija”, jūs joprojām jūtat dziļu vilšanos.

1. piemērs: Es aizvedu draugu uz evaņģelizācijas pasākumu – evaņģēlists radīja milzīgu spiedienu – man bija ļoti neērti, ka manam draugam nācās to izciest – esmu dusmīgs uz šo idiotu runātāju – kas zina, vai mans kolēģis tagad tevi neizslēgs no savas dzīves uz visiem laikiem...

2. piemērs: Man lūdza sniegt īsu uzrunu reģionālajā florbola turnīrā. Viss bija par sportu. Tad tika paziņots par 15 minūšu pārtraukumu. Un tagad es stāvu bērnu priekšā, kuru sejās bija lasāms: „Tikai lai tas būtu īss, tad mēs varēsim turpināt spēlēt!” Pēc uzstāšanās biju pilnīgi satriekts – galvā virmoja domas: „Vai tas vispār bija tā vērts? 15 minūtes un tad uzreiz atpakaļ spēlē – noteikti tas bija tikai simbolisks pasākums vadītājiem, labāk būtu to vispār neorganizēt!”

3. piemērs: Gadiem ilgi es stāstīju saviem jauniešiem par Jēzu, centos viņiem Viņu padarīt mīļu, aicināju uz dzīvi kopā ar Viņu – bet neviens no viņiem kopā ar mani nepievērsās ticībai. Bet tad, kādas citas draudzes jauniešu dievkalpojumā – tur tas notiek – viņi izvēlas dzīvi kopā ar Jēzu. Patiesībā es varētu priecāties, bet es sev jautāju: kāpēc ne kopā ar mani? Ko es daru nepareizi? Kas šim citam sludinātājam ir tāds, kas man nav? Vai maniem centieniem vispār ir jēga?

Vai jums ir pazīstamas šādas nepatīkamas pieredzes? Vai esat kādreiz par to runājuši? Izlieciet savas sirdis. Izrunājiet to. Uzrakstiet savu neapmierinātību saistībā ar evaņģelizāciju uz atsevišķa papīra lapas.

Apmainieties ar pieredzēm un lūgšanā nododiet tās krustam. Simboliski sadedziniet papīru ar nepatīkamajām pieredzēm.

Jūsu papīrs tagad ir pagātnē. Frustrācija tagad atrodas tur, kur tai ir jābūt – pie krusta!

||

3. daļa

Jēzus tev

V15: „Jēzus tuvojās.” Viņš nāk pie tevis, Viņš ir tur tavā labā, un Viņš ir tavā labā. Viņš redz, ka tava sērkociņa tikai gruzē, un Viņam rūp par tevi. Viņam rūp par tevi, kad tev ir slikti, kad tev vairs nekas nepatīk, kad esi neapmierināts un vīlies. Tava nomāktība Jēzu neatstāj vienaldzīgu, tā liek Viņam rīkoties. Viņš uzņemas iniciatīvu. Viņš nevēlas, lai tava gruzdošā sērkociņa pilnībā nodzistu. Viņš vēlas tevi atkal aizdedzināt.

Kā Viņš to dara?

Tevis dēļ... divās daļās

V. 14 „...viņi sarunājās viens ar otru par šīm lietām.”: nepaliec vienatnē ar savu neapmierinātību. Esi atklāts arī pret citiem. Sarunā apspriedi to, kas tevi aizkustina. Katram vadītājam vajadzētu būt tādam uzticības personai, kuras priekšā viņš var būt atklāts.

V. 15 ... sarunā Jēzus nāk mums tuvāk. It kā Jēzus nāktu mums tuvāk tieši tur, kur mēs kļūstam atklāti viens pret otru.

V. 17 Viņš iesaistās sarunā. Tas izceļ sarunu ārpus vienkārši starppersonu līmeņa. Pēkšņi Jēzus aktīvi iesaistās un dod sarunai citu virzienu, Viņš atver citu perspektīvu.

Tev ... lūgšanā

Beidzot abi nomākti cilvēki vairs nav vieni paši, vairs nav tikai ar savu problēmu – bet kopā ar Jēzu – koncentrējoties uz Viņu. Sarunā ar Viņu. Dzīvīga lūgšanu dzīve ir neaizstājama, jo caur to mēs iesaistām Jēzu tajā, kas mūs aizkustina. Mūsu lūgšanu dzīve vienmēr tiks apstrīdēta, jo Sātans nevēlas, lai mēs vērstos pie Jēzus. Viņš zina, ka, ja mēs aicināsim Jēzu, Viņš tiks lūgts un nāks, lai iejauktos.

Piemērs: atmodas kustība Ugandā sākās ar to, ka divi nomākti mācītāji kļuva atklāti viens pret otru. Viņi viens otram atzina, ka no viņu mīlestības un dedzības pret Jēzu vairs nekas nav palicis. Tad viņi kopā lūdza par atjaunošanos. Tas bija klusais sākums lielai garīgajai kustībai, kuras ietekme Ugandā jūtama vēl šodien.

Tev... Dieva Vārdā

32. pants: Jauna uguns rodas tur, kur cilvēki „atver Rakstus”. Dieva vārdi joprojām ir Jēzus vispopulārākais un visefektīvākais līdzeklis, lai tevi no jauna aizdedzinātu. Dieva Vārdā nomākti mācekļi saņem jaunu uguni no Dieva. Viņa vārdi ir maize tavai dvēselei

Bībeles lasīšana vienmēr būs strīdīgs jautājums. Jo ienaidnieks nevēlas, lai tu aizdegties par Jēzu. Nelasī Bībeli vienmēr ar slēptu motīvu: ko es varu nodot tālāk citiem (Jungschi), bet vispirms ar domu: ko Dievs tagad vēlas man dot? Lasī Bībeli vispirms sev! Bībeles interpretācijai un Bībeles stāstu stāstīšanai bērnu un jauniešu darbā (kā arī citos baznīcas darbības veidos) ir jāpaliek centrālajā vietā, ja mēs vēlamies iedegties arī citiem.

„Katru rītu es lasu 4 nodaļas no Salamana pamācībām un 5 nodaļas no Psalmiem. Salamana pamācības mani tuvinā cilvēkiem; Psalmi – Dievam.”
(Billy Graham)

Vai es lasu Dieva Vārdu; pat T? Vai es nodarbojos ar Bībeles studijām?

Vai es ļauju Jēzum atklāt man Dieva Vārdu? Vai es cenšos iegūt dziļāku izpratni, meklēju skaidrojumu? Vai arī vienmēr tikai skaru virspusi?

Vai es ticu tam, ko lasu? Vai es lūdzu ticību Viņa apsolījumiem? (25. pants: Mācekļiem visvairāk trūka ticības; sk. Ebreju 11:1)

Ja tev ir šāda ticība – kā tā izpaužas? (Ko tu uzdrīksties darīt? Uz ko tu paļaujies?)

||

Tev... pie krusta

Ļauj krustam tevi no jauna aizdedzināt

„Un notika tā, ka, kad Viņš sēdēja pie galda kopā ar viņiem, Viņš paņēma maizi, pateicās, to lauza un deva viņiem. Tad viņu acis atvērās, un viņi Viņu atpazina.“ (30.–31. v.)

... tas notiek brīdī, kad Jēzus nonāk pie galvenā, vissvarīgākā – savas nāves uz krusta. Viņš par to bija runājis jau iepriekš (26. v.): „Vai Kristum nebija jācieš?” – Jēzus to pierādīja, balstoties uz praviešiem; tagad Viņš to uzskatāmi parāda, laužot maizi, un, to izdalot viņiem, viņi saprot:

Tas ir man!

Viņš to darīja man.

Tad, pēkšņi, kad runa ir par pestīšanas galveno notikumu, viņu acis atveras un viņi atpazīst Jēzu Kristu.

Bībeles vēstījuma kodols un galvenā zvaigzne ir tas, ka Jēzus mira pie krusta par maniem grēkiem, lai man tiktu piedots, lai es tiktu glābts, lai es atkal varētu dzīvot samierinātās attiecībās ar Tēvu. Tas ir evaņģēlija centrālais punkts. Tā ir laba vēsts, kas glābj. Šis vēstījums caurvij visu Bībeli – no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai! Dieva pestīšanas plāns tev!

Lai nezaudētu no redzesloka to, kas notika pie krusta, mēs regulāri svinam Kunga Vakarēdienu. Tur mums burtiski kļūst par miesu un asinīm tas, ko Jēzus darīja mūsu labā. Viņš, dzīvības maize, dod mācekļiem ēst dzīvības maizi. Viņš aicina pie sava galda. Viņš dod to, kas mums patiešām nepieciešams. Viņš par mums rūpējas. Viņš dod piedošanu. Viņš dod attīrīšanu. Viņš dod mūžību.

Vai Evaņģēlija galvenais punkts – „Jēzus miris par mani pie krusta” – ir vissvarīgākā lieta pasaulē, kas mani aizkustina, liek man uztraukties un vienlaikus justies pateicīgam?

„Vai mēs joprojām esam cilvēki, kurus tas skar? Tie, kurus tas pats neskārst, nevar ietekmēt citus.”

Solījumi tev

Jēzus tev saka:

„Es nelauzīšu saliektu niedri, nedz arī nodzēsīšu gruzdošu sērkociņu.” Mt. 12:20 – pat ne tavā gadījumā.

„Es esmu nācis, lai uz zemes iedegtu uguni, un es gribētu, lai tā jau degtu.“ Lūkas 12:49 – ar to Viņš domā arī tevi

Jēzus tagad aicina tevi pie sevis. Viņš ir Kungs, kam tu esi svarīgs, kurš zina tavas neapmierinātības, saprot tavus vilšanos, kurš tevi meklē un vēlas tev palīdzēt piecelties. Tas ir tas pats Kungs, kurš Vasarsvētkos deva savu spēku saviem mācekļiem – kā uguni no debesīm Viņš sūtīja savu Garu un ar to aizdedzina savu tautu.

3_Tevī ir jādeg_YW

Avotu norādes:

Autori: Thomas Lorenz un Philippe Diener

Saturs, vāka attēls, autortiesības:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Tags
Evaņģelizācija
izstarošana
Kaislība
Darbinieki
Iedvesma

Vecums
Dati nav pieejami.

Dalībnieku skaits
Dati nav pieejami.

Bībele
Tēma:

Ilgums
Dati nav pieejami.

Materiāls
Daudz darba

Failu lejupielāde
Pieejama failu lejupielāde

KI Generierter Inhalt
Saturs
Tags
Vecums
Dalībnieku skaits
Bībele
Ilgums
Materiāls

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lv/wiki/art/tevi-ir-jadeg